

[Ivar Hansen]

Norden og EF så aktuel som nogen sinde, og vi mener i Venstre, at det må være et klart ønske – også et mål for vores politik – at stile mod, at flere af de nordiske lande bliver fuldgældige medlemmer af EF inden for en overskuelig år-række.

Verden er jo i øvrigt under hastig forandring, og det sker med stor effekt, oven i købet lige uden for vores dør: De kommunistiske, menneskefjendske regimer i Østeuropa er under hastig nedbrydning. Det er ufrihedens fallit, vi er vidne til. Polen viser vejen sammen med Ungarn og de baltiske lande.

Vi synes, det er særdeles glædeligt, at regeringen vil arbejde aktivt for at opmuntre og støtte disse reformtendenser i Østeuropa, og vi er særdeles tilfredse med, at udenrigsministeren netop nu har tilkendegivet en række mulige initiativer, der kan tages i så henseende.

Det må i den forbindelse være muligt at skabe forståelse for, at bare en lille del – bare en lille del – af den store danske ulandshjælp bør anvendes som grundkapital i en ny industrialiseringsfond til støtte for udviklingen i de østeuropæiske lande. I det hele rummer udviklingen i Øst jo en kæmpeudfordring for os og den øvrige frie verden, og forhåbentlig rummer den også store muligheder for en mere fredelig verden i det hele taget. Det er min faste overbevisning, at Danmark i høj grad vil kunne bidrage til en sådan positiv udvikling.

Det er sandt, at vi skal træffe en række store politiske beslutninger i det nye folketingsår, men spørgsmålet er, om der kan findes et flertal her i Folketinget, som har fornøden vilje og mod. Jeg synes, det er rigtigt af statsministeren at nævne en række positive resultater, vi har opnået i de senere år. Vi er som bekendt gået fra højinflations- til lavinflationsfundet, og det er godt. Højinflationsfundet, som vi kendte for 7-10 år siden, skabte usunde tilstande og gav gode muligheder for de rige og velstående i samfundet, som i realiteten skulle betales af de svageste og dårligst stillede. Det er højinflationsfundets pris. Derimod kræver den lavinflation, vi nu har fået i Danmark, selvfølgelig en omstillingsproces, som kan være ganske vanskelig, men til gengæld er udtryk for en politisk linje, der gavner de økonomisk svageste stillede i vort samfund. Det synes vi er godt.

Væksten i de offentlige udgifter er gået i stå. Det er en vanskelig maskine at standse, og det

tager tid, men det har været nødvendigt, og vi mener, at vi skal gå videre ad den vej.

Underskuddet på betalingsbalancen er heldigvis faldende. Den udvikling skal styrkes i de kommende år. Det er nødvendigt, at vi meget hurtigt kommer dertil, at vi har overskud på betalingsbalancen, så vi kan komme i gang med at afdrage den meget store udenlandsgæld. Vi har i dag en meget kraftig stigning i eksporten, og det er efter vor opfattelse noget helt fundamentalt. Derfor gælder det nu også om at styrke den del af erhvervslivet, som fortrinsvis eller udelukkende baserer sin aktivitet på eksport. Vi har i realiteten et betydeligt overskud i vor samhandel med udlandet, omkring 30 mia. kr., og det viser, at den førte politik og de redskaber, vi har taget i anvendelse i de sidste par år, er rigtige.

Men når vi alligevel har underskud på betalingsbalancen, afslører disse tal jo også, hvad der er årsagen, nemlig at vi slæber rundt med den gamle og store gæld. Hvis vi for 7 år siden havde overtaget en butik uden udenlandsgæld, havde vi været i salveten i dag, men lad os nu glemme fortidens synder. Jeg synes ikke, vi skal bruge tid på det, for der er ikke stunder til det. Der er behov for, at vi i Folketinget nu meget hurtigt samler os om nogle beslutninger, der i stedet kan pege fremad.

Hr. Svend Auken sagde i sin tale, at regeringen er slidt. Det er usandt. Det er derimod rigtigt, at det har været slidsomt at have regeringsmagt i 7 år, og jeg skal fortælle hr. Svend Auken, hvad det bl.a. og især skyldes. Det skyldes, at vi har haft en dårlig opposition, bl.a. og især fordi Socialdemokratiet i alt for høj grad har været optaget af at bore huller i skibets bund og været for lidt optaget af at stå ved lænsepumperne sammen med os andre for at få økonomien i vort samfund rettet op.

Det er sagt, at der hverken er flertal for regeringens eller for Socialdemokraternes plan, og det skal såmænd nok være rigtigt. Det har statsministeren jo også sagt, og hr. Svend Auken fortæller det ved enhver lejlighed. Okay. Men så stiller jeg det spørgsmål: Er der i stedet flertal for at løse dette lands økonomiske problemer? Det er jo strengt taget det, det handler om. Er der flertal for at skabe ny dynamik i samfundet og ny tillid til dette Folketing? Er der flertal for at træffe beslutninger, der skal sikre, at Danmark klarer sig i fremtidens internationale